27/03/2022

Της Σταυροπροσκυνήσεως στον Παλαιό Μητροπολιτικό Ναό της Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως 27 Μαρτίου 2022 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιστορικό Παλαιό Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Παύλου και Πέτρου Βεροίας.

Στο τέλος του Όρθρου πραγματοποιήθηκε η τελετή της προσκυνήσεως του Τιμίου Σταυρού.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον, καί ζημιωθῇ τήν ψυχήν αὐτοῦ;»

Ένα καίριο ερώτημα θέτει ὁ Χρι-στός στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνά-γνωσμα. Δέν

τό θέτει ὅμως μό-νο πρός τούς ἀνθρώπους τῆς ἐπο-χῆς του καί τούς μαθητές του, ἀλλά τό ἀπευθύνει καί πρός ἐμᾶς σήμερα. Καί τό ἐρώτημα αὐτό εἶναι καίριο, γιατί ἀγγίζει τήν οὐσία τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀγγίζει τό παρόν καί τό μέλλον του. Διότι μπορεῖ νά ἔχουν περάσει ἀρκετές χιλιετίες παρουσίας τοῦ ἀνθρώπου στή γῆ, μπορεῖ νά ἔχουν ἀλλάξει οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς του καί τά μέσα πού ἔχει στή διάθεσή του, ἡ ἐπι-θυ-μία του ὅμως γιά νά κερδίσει καί νά κυριαρχήσει δέν ἔπαυσαν ποτέ.

Ἡ προτροπή τοῦ Θεοῦ πρός τούς πρωτοπλάστους «αὐξάνεσθε καί πλη-θύνεσθε καί κατακυριεύσατε τήν γῆν» ἀπευθυνόταν στόν Ἀδάμ καί τήν Εὔα πρίν νά παρακούσουν τήν ἐντολή του καί πέσουν στήν ἁμαρτία καί κατά συνέπεια ἡ ἐπι-δίωξη τοῦ ἀνθρώπου νά κυριαρχή-σει στή γῆ δέν εἶχε ἐμπαθῆ κίνη-τρα. Ἄλλωστε ὁ Θεός δημιούργησε τόν κόσμο χάρη τῶν ἀνθρώπων καί κατέστησε τόν ἄνθρωπο κύριο τῆς κτίσεως πού δημιούργησε. Αὐ-τό σήμαινε ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θά μποροῦσαν νά ἀπολαμβάνουν ἐξί-σου τήν κτίση καί τά ἀγαθά της, καί ὄχι ὁ ἕνας ἄνθρωπος νά προσπαθεῖ νά ἀπολαύσει περισσότερα ἔναντι τοῦ ἄλλου.

Ὅταν ὅμως εἰσῆλθε στόν κόσμο διά τῆς παρακοῆς ἡ ἁμαρτία, εἰσῆλ--θε στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώ-που καί ἡ ροπή πρός τό κακό. Τότε ἡ ἐπιδίωξη τοῦ ἀνθρώπου νά κυρι-αρ-χήσει καί νά κατακυριεύσει στόν κόσμο ἀπέκτησε ἐμπαθῆ χαρακτη-ρι-στικά.

Ὁ ἄνθρωπος ἔκτοτε ἐπιδιώκει, παρα-κινούμενος ἀπό τήν πλεονε-ξία, τή φιλοδοξία καί τή φιλαρ-γυρία, νά διευρύνει ὅσο τό δυνατόν περισσότερο τήν κυριαρχία του τόσο στήν ὑλική κτίση ὅσο καί στούς ἄλλους ἀνθρώπους, ἀδιαφο-ρώντας γιά τίς συνέπειες πού μπορ-εῖ νά ἔχει αὐτή ἡ ἐπιδίωξη τόσο γιά τόν ἴδιο ὅσο καί γιά τούς ἄλλους ἀνθρώπους καί τόν κόσμο. Αὐτές τίς συνέπειες τίς βλέπουμε καθημερινά γύρω μας, καθώς ἐκ-φράζονται δυστυχῶς μέ ποικίλες μορφές βίας, εἴτε ἀνθρώπου πρός ἄνθρωπο, ὁδηγώντας σέ ἀντιπαρ-αθέσεις, ἀδικίες καί ἐγκλήματα, εἴτε ἔθνους πρός ἔθνος, προκα-λώ-ντας συγκρούσεις καί πολέμους μέ ἀμέτρητα θύματα, σάν καί αὐτόν πού παρακολουθοῦμε ὅλοι τίς τε-λευ-ταῖες ἑβδομάδες νά συμβαίνει τόσο κοντά μας, εἴτε ἀκόμη καί μέ τήν καταστροφή τῆς φύσεως ἀπό τήν ὑπερεκμετάλλευσή της ἀπό τόν ἄνθρωπο καί τήν ἐπιθυμία του νά κυριαρχήσει σέ αὐτήν.

Καί στό σημεῖο αὐτό ἐπανέρχεται τό ἐρώτημα: ποιό εἶναι τό ὄφελος γιά τόν ἄνθρωπο ἀπό αὐτές του τίς ἐπιδιώξεις, ἀκόμη καί ἄν τίς ἐπιτύχει καί τίς πραγματοποιήσει; Μπορεῖ βεβαίως ὁ ἄνθρωπος νά κερδίσει καί νά ἱκανοποιήσει τίς ἐπιθυμίες του, τή φιλοδοξία καί τή ματαιοδοξία του, ἀλλά καί πάλι ὅλα αὐτά πού θά κερδίσει διαρκοῦν δέκα, εἴκοσι, τριάντα, πενήντα χρό-νια, καί μετά χάνονται μέ τόν ἄνθρωπο πού φεύγει, πού πεθάνει. Μικρό τό κέρδος, καί αὐτό, ἐάν κατορθώσει

νά τό ἀποκομίσει, για-τί μπορεῖ νά ἀγωνίζεται νά κυρι-αρ-χήσει καί ὁ Θεός νά μήν τό ἐπιτρέ-ψει, καί ἔτσι ὄχι μόνο νά χάσει καί τό ὅποιο πρόσκαιρο κέρδος, ἀλλά καί νά πληρώσει τό κόστος, τό ἄγ-χος, τήν ἀγωνία ἤ κάποιες φορές καί τήν ἴδια του τή ζωή γιά τίς ἐπι-διώξεις του.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως δέν ἔχει μόνο μιά ζωή πού διαρκεῖ 60, 70, 80 χρόνια. Δέν ἀποτελεῖται μόνο ἀπό ὕλη καί σῶμα, πού ἐνδεχομένως ἀπο-λαμβάνει τά ἀγαθά μιᾶς τέτοι-ας ἐπιτυχίας. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἐκτός ἀπό τό σῶμα καί πνεῦμα, ἀποτελεῖται ἐκτός ἀπό τήν ὕλη καί ἀπό τήν ψυχή καί εἶναι πλασμένος γιά νά ζήσει ὄχι μόνο τά λίγα χρό-νια τῆς ἐπίγειας ζωῆς του ἀλλά καί αἰώνια.

Καί ὁ Χριστός μᾶς ρωτᾶ: «Τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον, καί ζημιωθῇ τήν ψυχήν αὐτοῦ;» Τί θά ὠφελήσει τόν ἄνθρωπο, ἐάν κερδίσει ὅλο τόν κόσμον καί ζημιώσει τήν ψυχή του; Τί θά κερδίσει ἀπό ἕνα πρόσ-και-ρο κέρδος, ὅταν αὐτό θά τόν κάνει νά χάσει τήν ψυχή του καί τό αἰώνιο μέλλον της; Ἄς μήν ἀπατώ-μεθα, πρόσκαιρο καί κέρδος δέν συμβιβάζονται. Ὁ Χριστός εἶναι σα-φής καί κατηγορηματικός: «οὐ δύνασθε», λέγει, «δυσί κυρίοις δου--λεύ-ειν», δέν μπορεῖτε νά ὑπη-ρε-τεῖτε δύο κυρίους, καί τόν Θεό καί τόν μαμωνᾶ, διότι ὅποιος ἀγαπᾶ τόν ἕνα μισεῖ τόν ἄλλο. Ὅποιος λοιπόν ἐπιδιώκει τό προ-σω-ρινό κέρδος, ὅποιος ἀγωνίζεται νά κερδίσει «τόν κόσμον ὅλον», αὐτός ἔχει τήν ψυχή του προσηλω-μένη σ᾽ αὐτόν καί ἔτσι χάνει τόν ἄλλο κόσμο, τόν οὐράνιο καί πνευ-μα-τικό καί μαζί μέ αὐτόν καί τήν ψυχή του, ἡ ἀξία τῆς ὁποίας ὑπερβαίνει ὅλα τά πλούτη τοῦ κόσμου, γιατί εἶναι ἡ πνοή τοῦ Θεοῦ, εἶναι αἰώνια καί ἀθάνατη καί θυσιάσθηκε γι᾽ αὐτήν ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ἐπί τοῦ Σταυροῦ, τόν ὁποῖο προσκυνοῦμε σήμερα.

Ἄς προσέξουμε, λοιπόν, ἄς ἐλέγ-ξου-με τόν ἑαυτό μας καί ἄς μήν τόν ἀφήσουμε νά παρασυρθεῖ ἀπό τήν πλεονεξία καί τή φιλοδοξία καί ἐπιδι-ώκει νά κερδίσει ὑλικά ἀγαθά ἤ ἐξουσίες, γιατί ὅλα αὐτά ἀντί νά τόν ὠφελοῦν τόν βλάπτουν καί τόν καταστρέφουν, γιατί ὅλα αὐτά ἔχουν ὡς τίμημα τήν ψυχή του. Ἄς προσέξουμε τί ζητοῦμε· ἄς συνει-δητοποιήσουμε τήν ἀξία τῆς ψυχῆς μας καί ἄς μήν τήν θέτουμε ποτέ σέ κίνδυνο γιά ὁτιδήποτε πρόσκαιρο. Ἀντίθετα, ἄς ἀγωνιζόμεθα γιά νά ἀποκτήσουμε ἀντί γιά ὑλικούς θη-σαυρούς πνευματικούς, γιά νά ἀπο-κτήσουμε ἀρετές καί γιά νά εἴμεθα πιό κοντά στόν Θεό, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε νά κερδίσουμε τήν ψυχή μας καί τήν αἰώνια ζωή γιά τήν ὁποία θυσιάσθηκε ὁ ἴδιος ὁ Θεός, στέλνοντας τόν Υἱό του νά σταυρωθεῖ γιά τή δική μας σωτηρία, γιά τή δική μας ψυχή.

Ἀτενίζοντας τόν Σταυρό σήμερα πού τόν προσκυνοῦμε, ἄς σκεφθοῦμε ὅτι ἐπί τοῦ Σταυροῦ θυσιάσθηκε Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μᾶς ἀγάπησε περισσότερο ἀπό ὅλον τόν

κόσμο, ἀγάπησε τήν ψυχή μας καί θυσιάσθηκε γι᾽ αὐτήν. Καί ἐμεῖς ἄς θυσιασθοῦμε γιά τήν ἀγάπη Ἐκείνου, γιά νά ζήσουμε αἰώνια. Ἀμήν.

Περισσότερες φωτογραφίες:

© GerBekes IMBNK